

- Νοῦς ἐστὶν ὁ θεός· τοῦτον {τὸν ν}οῦν ἔχειν καλόν.
 Νῦξ μὲν ἀναπαύει, ἡμέρα δ' ἔργον ποιεῖ.
 Νικᾶ παλαιᾶς χάριτας ἢ νέα χάρις.
 Νόμιζε πάντα κοινὰ τῶν φίλων βάρη.
 535 Νέον †πῦρ ἐστὶν ἡμῶν τοῦ βίου τὰ χρήματα.
 Νέος {ἐ}ὰν πονήσης, γῆρας ἔξεις εὐθαλές.
 Νόμοις ἔπεσθαι τοῖς βροτοῖς κλέος μέγα.
 Νόμου <δὲ> χωρὶς οὐδὲν {γίνεται} ἐν βίῳ καλόν.
 Νόμος πονηρὸς ἀνομίαν †παρεμφαίνει.
 540 Νοῦς ἐστὶ πάντων ἡγεμὼν τῶν χρησίμων.
 Νόμιζε πλουτεῖν, ἂν φίλους πολλοὺς ἔχῃς.
 Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδῶν.
 Ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ὢν γίνου φίλος.
 Ξένοις ἐπαρκῶν τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ.
 545 Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
 Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
 Ξένος ὢν ἀκολουθεῖ τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις.
 Ξενία <δὲ> χαλεπὴ <— ∪ > κατὰ πολλοὺς {τοὺς} τρόπους.
 Ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστερεῖ.
 550 Ξένον ἀδικήσης μηδέποτε καιρὸν λαβῶν.